

Mölnack
Västra
Västervik
1932

Jarl N. Michelsson
3494 Berg Petter & Frans
Född 1849 i Skärhamn

"Trolleke häring" som gick igen

Jag och min hustru Tora rödde en
gång ut för ett spöke i backen utanför
Nyholm när vi körde hem en kvist.

När vi kom mitt i backen hoppade
en shakeln av fastän relaynnen sett
in. Mären började vrenkas men jag frå-
gade inte mer vad det var utan sach:
"är inte tatuon vägen skall jag spänna
för igen". Det gjorde jag men mären gick
som han reglade ända tills vi nådde
av vid lagården hemma, där flätat nägah
stort markt uppr från marken och den
sprang mären ihu bra som vanligt.

Nästa dag häckte vi upp Johan Svenssons
häring hade dock och ha häck med
tiohundratal trolleker av sig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gengångare

Gubbe som gick igen.

Anton i Boden spökskade ut för att
 mökte en gäng; det var när en gubbe som
 heter Lundberg var död. Anton körde där på
 denna natt Lundberg dog men männen ville inte
 gå förbi. Han förtädd vid döden var, men räckte:
 "Vi kan här vänt på" och när han kom hem
 var hunden precis genomsett. Det var en ande
 anche som spökskade med Lundberg och när
 hans systrar fick höra det gick de till
 korgjän och böjde knä vid graven
 och bad att han skulle vara still.
 De bad så pass att det ringde över
 hela korgjän; men sen darrade hunden
 Lundberg till i graven.

Gengängare

2

En gubbe som gick igen.

På Kälberga bodde en gång en
hemslit lee gubbe di kallte "Kälberga Ul-
lund". Han hängde sig på logen och var
gick han igen och spröksade sin hustru.

Min syster var gift med sonen i huset,
Johan och vi brukade gå till Kälberga
och hjälpa till att slå los ånkan där.

Vi hade en gång varit och slagit där
en hel dag och dock stannat över
natten. Någon av oss miste häxa
på vinden och jag tog mig an det
fastän de sa' att "Kälberga Ulund" gick
där om näckerna med min svärförsta.

Jag lät mig och sammade men
på natten kände jag hur något fröjs
på mig och tröksade mig. Det hörjade
påss

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gengångare
?

forts.
Gengångare

mer vid fästerna och körde upp över
bräckan och komma vara hemma till

Han frågade mig då att jag var han kunde
röra mig eller hitta ett gott rela nattetid
ända till soluppgången men då försökte
han.

På morgonen tog
jag en grov pick och gick ut till Ulvhundens
grav i fjärran hem — han låg begravd
där mellanför ett berg. Jag ställde på
graven tre gänger ned picken och
sade: "Du skall ligga till". Jag minns
då näst hos loket spökades upp och
ned för han var begravd bara en
aln under jordytan.

Sedan var han uppe ända fram på
affären då Johan skulle röra in hö
hjulet åtta av vagnen tre gänger man
forts.

Johan satte just det för var ging.
Var det inte gick för predje gingar
sade han: "Nu är vi kvarnslagen nu;
Det är bort ni här hem". Så läste han
av lasset och härde hem i formen.

forts.
Gengängare
5

Näcken
6

Herrning med näcken.

"Linge Lene i Bodaröd harrade en gung
med näcken hela Bodaröds sjöfrida; den
är så stor att alla gårdarna i byn ha det i
den. När han märkte att det var
näckan han sprängt för litet han kom
då hittills hela fråan var harrad. När
hon sprängt ifrån och relativt av tog hon
bort bälset och med ett par spräng var
var näcken försvarnen i sjön. Se, man
miste ta bort och det andra innan en
par bort bälset annars far näckan med
sig det i sjön. Så länge bälset är i munnen
är han bunden. Det var bara
frun känner som kunde få näckan att
dra.

Bonden som skulle lära sig skjuta en skogsprun.

Skogsprua brukade lära folk
att skjuta - så ho var redigt bra.

Jag vek en bond från Skäred som
stink mäte med skogsprua i skogen för
att han skulle lära hanom att skjuta

Var bonden hem till mötesplatsen
varach han emellertid för skogsprua
och ville gå hem, men då kom han
fram ur skogen och kramade hanom
så hårk att han blev liggande. Var han
gick sig hen att han var ihålig i ryggen.

De tog och bar hem bonnen till
stugan och han blev liggandes sjuk i åtta
dagar så svart att de trodde han skulle dö.

Var han lag där i sängen började
hässan hoppa på hyllan och orrarna
forts

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skogsprun

orts.

3494

Satt runt omkring stugan och sprecke.

Det var förras skogsprna som ställt
dit dem, men banden har knutit
ju inget göra.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

forts.
Skogsprn
8

3494

En gast.

Vi far min var ute i skogen en
dag och högg träd, lede han sig åt rova
ett stag men när han vaktade stod en
gast framför hanan. Han var lång och
smal som en stor fura. Min far
klapprade med sina hännvänder så
gasten blev rädd och flög så att rusade
och vev i skogen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gast
?

Bonden som äkte med trolltet.

Bonden i Tisshemmet (nära Grönskulle) hade en gång varit på marknad längst borta, jag trodde det var i Ekyö. När han skulle hem stannade en annan bonde och lät honom äka med. Det har ingått i rasande fort och på en liten stund vore de framme i Tisshemmet.

När bonden skulle sliga av finkläder han, att han ålminstane skulle sefa vem han äkt med och frågade den andre. Han svarade: "Du har äkt med din egen gärsbo" (gärsbo) och så försvarade han med ett brakande in i berget. Då förstod bonden att han äkt med trolltet i Grönskulle.

Troll

10

Troll
II

Käringen som råkade ut för trollt på Grönskulle.

För för trocken biss och fäst mellan
Grönskulle och Hesse-backe (Herrgårdsåsen)

En käring var en gång på Grönskulle och bankade
enebär. Då fick ett troll se henne och ville
köka henne men hade ingen gryte. Då
skrek det till trolltet på Hesse-backe: "Hör
du mosder Kari, låna mig din kättil
(kittel) medan jag kökar den enejärns-
sällan" Trolltet på Hessebacke tog da
sin kättil och drogde iväg. Men när
käringen sätter kättilen komma förenchats
i luften skrek hon: "Det ställ God
jorbjörda". Då ramlade kättilen ner
och där den fälld blev det en göl.

Troll
12

Bonden som ville vinna trollens pengar

På den tiden då trollen flyttade

ut ur Grönshulte glömde de bort en hand
och två böcker. En bok i Dröget fick reta
att om han kunde hämta hunden och böckerna
utan att räga ett ord efter blöddan i böckerna
skulle han få alla pengar kvargående som
stod i trollens salar inne i berget.

Bonden gick in och hämtade hunden och
böckerna men när han var på väg
ut hörde han inte lita bli att glömta
liket på den enda boken och sned
öns stängdes berget och bonden blev
vara dinnne.

Tomten som flyttade ifrån häringen.

Tantarna brukade dra pengar

till dem de var hos. Jag vet en häring som
hade en tantle som drog till så mycket pengar
att hon till sist hade en hel så full. När
häringen gick och myggslöck på kvällarna brukade
hon lyse sig med en ljärticka, som hon bar
i munnen. Ibland var hon så oförsklig
med lyset att hon nedde ansiktet och till
sist hittade hon på i stugan så att den
brann upp. Pengarna lyckades hon rädda men
tomten flyttade därifrån och så miningen
sag pengarna slut så att häringen blev
vara osäfattig.

Tomte

13

Den större tamten.

Tamtar sig du ofta förr springa över
 vägen mellan sjöarna där nere. Min
 far mötte en gång en tamte där. Han
 var ungefär så här hög (c:a 3/4 meter) och hade
 röd topplava. Min far var dock ej röd
 av röd och frågade: "Vad är du far en likan en"².
 Men då blev tamten arg och sprang fram
 och slog hanen i vacken, se gänger
 i rad. De två första gängerna var dock inte
 så kärt men tredje gängen var dock så grus-
 kommen trängde igenan byarna och
 in i häfflen. Då sade min far till tamten:
 "Nu far det vara nog" och redan fick han gå
 ifred hem. — "Och detta dock är redig
 sanning för jag har själv många gänger
 sett märket i häfflen".

Tomte

14

Bänderna som sökte ta drakens geld.
³⁴⁹⁴

Mellan Dottle-bäcke här utanför
och Bodargels rinnerör som ligger på
andra sidan går bruket draken för
flyga var natt. Han hade en stor
skatt som han lag och rövade på i
Bodargels rinnerör. En gung skulle
Bodargels-bänderna få skatten för hanam
och varje åk plocka undan stenarna
i röret. När de hörnit ett rycke
med hitta ihj de en stark katt och
då sade de: "Nu är draken inte längt
borta" Men i det sanna fick de se
att hela Bodargels by stod i fyran
låga, vattenståndet hos brunn. De hörde
rött runt om och sprang upp till
byn för att räcka men när de kom
fors

Draken
15

fram fanns det ingen eld. Medan bönderna
var borta passade draken på och tog
mina äggcelar med sig och flög och nu
vet man inte var han gjort un rikk
guld och silver. Jag har emellertid
sett honom se oss ett par gånger
flyga över sjön. Det ser ut som
en elektrostat som flyger fram
över vattenytan.

forts.
Draken

16

18
17

Pigan som gick till Stabben i Bo med sin handvärk

Vi hörde en gång en piga
hemma som fick en sän ryslig handvärk
Hon gick förtöjs till "Stabben i Bo" men när hon
gick om så fort hon kom inom gubbens område
Då troddes pigan att hon hittat bra, men
när hon kom hem började det väcka inna
värre. Hon vände nu om men donna gingen
gick hon in till Stabben och så lätte han
hert värken. Om man trodde på
honom brukade han bota, annars gjorde
han värken tio gånger värre.

Kloka Sina och den Svarte

Kloka Sina i Karskatt hon stod i
förbund med den Svarte. En gång var det en
gubbe som hörd hur hon ber sig åt att kalla
fram honom. Gubben hade förlorat sin
projekt och gick till Kloka Sina för att ta reda på
var han var. Inte ens hon visste det utan hon
sa: "Kan du över natten ställ om få veta det".

Gubben lade sig i ett av upphusen men
innen han sammade sig så kom fader vän
och västgöten. På natten hörde han

Kloka Sina rogra: "fj, fj, fj". Då kom
den Svarte fram och hon frågade honom "Var är
projekten". "Leta i brunnen" svarade den svarte.

Nu fick emellertid Kloka Sina se att
bonden legat och lyssnat och nu töcknade hon
till den Svarte: "Vill du ha rätt på honom".

Kloka Sina

18

3491

Han har sett hur jag här mig till. " " Jag
kan inte, han har gått ikring sig" svarade
den svarta. På morgonen gick banden
hem och fann sin pojke död i brunnen.
Han vände sedan åt sig på till Klara
Skona mer.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

arkiv

Klostertorpa

19

3494

Kloka Sina bolar farmored.

Kloka Sina visste väl att var
fråga om längt innan de hörde fram till
hennes stuga. Hon räg räcke att var och
börda i land sjukdomar när folk var på
väg till henne. En gång var dock en bond som
fick sönderlig farmored att de förtor han skulle
dö. De fördel honom till Kloka Sina men
gubben var bra innan de hörde fram
till hennes stuga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kloka Sina

20

3494

Kloka Skinas råv.

Kloka Skina hade en råv bunden
utanför sin hammare. En gång kom det
en som skulle besöka kungen men öde-
hopprök råven fram och högg ett djup
sår i hans hand. När han sen kom in till
Kloka Skina tog han hans hand och strok
över den och sa: "Jätte skulle inte gjort
en så när". Då försvann råvet in i hanten
men aldrig släck.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kloka Skina

2.1

3494

Iham tog Klaka Shinas näsa.

Ta Klaka Shina han stod i försund med Iham, det var han som hjälpte henne. Han tog också näsan ifrån henne innan hon dog. Sista delen av sitt liv levde hon utan näsa och för att ingen skulle se det drog han ned schalotten över ansiktet.

Klaka Shina
2.2

(Enligt en annan sagesman blev Klaka Shina en gång sprukad i ansiktet av en häst - därav den skadade näsan.)

3494

Kloka Tinas arseende.

Kloka Tina var mycket äldre
just när hon var så liten. När min mormors
begravades hade morper majorskan i
lumhult på sin ena sida och Kloka
Tina på den andra — så ho var ihu
högtaktad som en majorska.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kloka Tina

23

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kloka Shina
21

3491

Kloka Shinas stora vapen missanja

När Kloka Shina var döö höjte
"Bonma-Gäddan" hennes kammar och
satte upp den på sina ägor. Men sen
diss kom han i strid med sin mag
"Tatara-Lindberg". För att det skulle
blif fred tog de och brändde upp
vapnet och sen blev de vänner.

Bru.
Väster Bot
Ryds socken
1932

Uppr. H. Wiktorin
3494 Stocksgo
Bor. P. S. Wessn

Spelmanen "Kinken i Lamhult" f. 1849 i Ryd

"Kinken i Lamhult" var mycket

värre spelman än Palm på Brahestad

"Kinken" var den enda spelmanen här i
trakten som kunde spela älvdansens.

Vår han spelade den kunde ingen lita
på att dansa till och med bord och
stolar började hoppa. En gång var det
omöjligt att få honom att sluta, utan
de miske hämpta prästen som kom
och rörde av strängarna på hans fiol
med en kniv.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Älvadansen

25

Kel i Dragep. (Mark)

Kel i Dragep var en stärke karl. Ingen räckte honom längre än till axeln, så han var näcken och huvet längre än en vanlig människa.

Vår hans mor en gång skulle gi med mat till hans far mötta hon en jätte som gjort sig precis lik honom.

Hustrun gav honom maten förstas och han åt upp allt vad hon hade med sig i matkorgen och sedan var han tillkommen med henne. Vår jätten gällt hon den rätte mannen fram och ville ha mat.

"Du är väl mätt?" sack hon "Du är ju nys upp allt vad jag hade med mig." Mannen sack att han inget fått och då försökt hon att hon riknats ut för en jätte.

Häringen han redan med barn utan
fotso

Stark

26

3494

jädden men karlen han fick ju aldrig veta
något om detta och så förlorade steel i
Dragek - se han var till häften av
jätersläkt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

forts.
Stark.

219
2.6

När Axel i Drags hundrach satt.

Axel i Drags var en gung i Västjä för att köpa salt. Tanttidigt var det niova onda höriprin den och de bestök att de skulle fusta hans styrka och si slag de red med hanan att om han orhach hära hem en tunna salt, skulle han få saltet. Axel gjorde sin på välet men för att det skulle bli riktigt tungt hach de handlarn att lägga ett hundraknall i nacken. Axel virkade inte an att förtäts utan tog saltet och begav sig hemut - men på hemvägen sätte de honom gå och placera krosan på viga handerna och då försöd id att det inte var lönkt att följa efter längre.

När han kom hem satt han förgnadslockt i nacken och gjorde där fräck tillbaka forts

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

forts.
Mark.
29

3494
till handlarn i Växjö och slog i locht så
att det icke var sigenam diskern, gneom
locht ner i marken under haret. Det
var ikke lönk annat än ob betalack honom
för han varit locht - annars hade han
örnerat om.

Kraftprov av Stel i Draget.

En gång var Stel i Draget till sannan med sin far ate i skogen och hämtade stolar med ett par 13 borders vär. Han lassade (låtade) på så starkt att inte de där kunde flytta sig. Då var Stel i Draget åtg och slog till den ene över så ryggen bröt av. Sedan tog han vagnen med hela lastet på axlarna och bar hem det "Du har mig för mål" sack hans far till hanan.

En gång var Stel i Draget på Växjö-marken. Det var nagen som rettik kom och han fick tag i en enspåra-vagn, tog den i båda häckerna och svängde runt och rassade hele torget från folk.

Stark

30

3491

Töndagsbarn

Om söndagsbarn brukade de säga
att de hade lukt för att de skulle och
de såg också för späke än andra.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Söndagsbarn
3491

Palms verkthansbok löser en förgjord märr.

3494

Det Palm mest unvändte
sin verkthansbok till att lösa det
som varit förgjort. Jag minns, att var vid
julatid en gång morfar hade varit ut med
sin märr och kräppt en annan vende [jag minns ej
mer att var] som ströks (möt) märren utefter
länderna och sade: "Tacka vacker märr du hä".
Frin den stundan var märren förgjord.
Hon gick och hängle med huvet och var
inte be näck. Men morfar sa: "Jag
har nog få haenne bra igen, vi ska gå
till Palm med henne". Efter några sår jag
följa med morfar till Palm. Hon tog
och strök märren utefter länderna och
sade: "Vad står du och sover efter ditt gonda sår"!
Jen lärde han i verkthans boken och märren blev lika
lång som vanligt.

Svartkongtbok
33

Palms markhans bok maktlös.

Palm på Brumhult hade en markhansbok och skrnicka att han kunde göra vad han ville med den.

Min far hade alltid varit en djärv man och han beställt festa "Palmen".

Först på morgonen en kall vinterdag gick han till "Palmen" och brang honom att spela på sin fiol [Palm var även spelmann] Han fick inte ens tids att ta på sig hyskorna utan satt där i bara skjortan just här ut ner hälla och fick spela in i kör hela dagen till längst fram på nästa natt. Då bad han min far att han skulle slippa men det hjälpte inte. Han fick likt brännvin men fick spela ända tills dager. Då gick min far hem och sen dödade han allting Palm någon makt med honom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Svartkonstbok
33

När trollen byggde väg.

Vägen mellan Gamla Hjälmseryd och Stockaryd skall nu byggas med hjälp av en markkonstbok.

Prästen i Hjälmseryd hade en gung glänt sin markkonstbok i Stockaryd och stickade in dröng för att hämta den. Dröngen blev emellertid kängf förbjuden att sitta i den. När han var på hemväg länkte han: "Oftersom oft var förfyndt miste jag se vad det står i".

Han slog upp boken och med ens var det fullt med troll bekym konan, som skrek: "Vad för vi göra" På den tiden var det bara en rödsig mellan Gamla Hjälmseryd och Stockaryd och dröngen skrek: "Gör mig till Gamla Hjälms. Trollen ska i gung och gjorde någon fortare än dröngen forts

markkonstbok
34

vts.

3494

hann rida. När de kom fram till
Gamla Gjälmseryd skrek trollen: "Vad fö
ri för lön?" Då tog han och hädde
till dem en tunna örter men det
var så pass många troll att de hatt
finga en åtta var. Sen lätte dringen
bort trollen med markhansklocken.

Så blev vigen mellan
Gamla Gjälmseryd och Starkaryd till.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

forts
Grävkontakten
35

3494

Svartkonstboken efter Palms död.

När Palm på Bruna käll var
död fick hans döder svartkonstboken
men det blev så mycket spåleri av
den att han inte kunde härbärgera
den. Se, han hade inte makt med
den utan hon var frunzen att
gräva ned den i ett röse vid
Brunakäll.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Svartkonstbok
36

Palm stämmer blod med svartkantsbok

Palm hade också vissa in svart-
kantsbok till att stämma blod med.

Vi hade en gung en sträng run högg
av sig tunnen. Det var längst till likare
och drängen hade inget annat att göra in
gå till Palm. Så fort Palm tog fram
svartkantsboken slutade blodet att
rinna, det kom inte en dropp eftersom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Svartkantsbok
37

Hämma ormar.

Min farfar har hundt hämma
ormar. En gång var det en stor orm
på våren från nere vid Söder - han låg
där inågen när de plöjde och inges
torches gick in till honom. Då se' min
farfar till ormen: "Jag ska nog ta och
hämma dig en morgon" och det gjorde
han också. Men se när man stundt
ormar så växer de och när min far
fick höra vad farfar hette för sig blev
han rädd att ormen skulle få röra på spaken.
Han tog därför en stor dröja-ås (dräg-ås)
och gick upp farfar. När ormen kom fram
sprang far fram och släg till honom.
Så han sprack och det blev en mindre
lärds ande hem.

Hämma orm.
38

3494

Frimurarnas hus.

Frimurare var lös mäniskor.

I sina hus hade de falluchor precis som räkfärror. När någon ramlade ner i en fallucha kom han ner i en kärra där han blev halslagnen. Då såg att de kunde ge osynliga, och det trodde jag nästan, för jag var i Växjö en hel vinter och såg då aldrig några spår i mörn utanför frimurarchusets där.

Frimurare
39

Anatole
Västie
Bjälsegård
mxd 1622

W.G. & S. Wiktor
Stockholm
Fr. av Peter G. Söderström
Född 1849 i Göteborg

Främling
40

Människor whichacks vissa är till främlingarna.
 Vissa är vanliga främlingarna whichacks
 myr en kärning eller en gubbe till Stockholm
 där de aldrig åter. Jag vet en kärning
 härför som främlingarna lade att gå
 till Stockholm. Hjo var ni glad när han
 gav sig iväg och visade ihjel pengar han
 fått; men då röck till henne: "Vis du
 kommer fram här och nog inte ni
 mycket pengar". Kärningen bryddde
 nog emellertid inte om varningarna
 utan gick och kom aldrig tillbaka.

Bonden som sätter fläskaböster till primurarna.

Det var en gång en bond
som skulle sätta fläskaböster till pri-
murarna. När han skulle bära in dem
i deras hus fick han gå igenom sex
dörrar; när han kom till den sjuende
dörren fick han se att primurarna
drog knivarna. "Här går jag inte in!"
screk bonden och slog till dem med
fläskabösterna. Sen slog han sig
igenom alla sex dörrarna och
tröt sig ut.

Primurare
41

3494

Frimurare kunde stikta ihjäl en man
stuck i deras fotografi.

Jag hörde en gång en präst
som var hemma från Amerika. Han
berättade om att han var frimurare.

Jag sade till honom: "Nå då försökte han
att du är frimurare; de kan
ju stikta ihjäl dig om du är
tag i ditt fotografi!"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Frimurare
42

3494

Jättestenar.

På vägen till Nya Skärmen finns det stenar som jättarna lagt dit. De ligger upprustplack på pelare så att man inte måste rögon annan än en jätte som lagt dit dem.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jättestenar
43

Botanck av hundvärk

När de här hundvärk förr
gick de till gråmän. Men far plägade
gi till "Stabben i Bo". Han mittlack
en bön över hunden men ingen kunde
höra vad han sa. Den fick de gi och
slö en sön i ekens i Bo och där skulle
hundvärken gi upp.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Folkmedicin

44

3494

Om danskarna och Blenda.

Alltdeles här intill är en hatt med två hatt-
fjällna storar och där står ett helt danskt
regemente i egna begravd; de gick här
färdi och var sätta upp i fämköping.

När danskarna kom till
Vedby i Skåne fög de in i Slagorna där
-när de hitt Blenda kommit dit.
Hon röpr dem fatta och på kräcken
lägg han och de andra kvinnorna
och lämna dem tills de somnade.

Då gav Blenda ett becken och
si står de av danskarna halen
med deras egna vapen.

Blenda
45

Jädersbygd swn., Lm.
Uppst. av N. Nicklasen
1932.

Pimtorpa fm

3494

Visse på din berättelse om ging en historia för mig
om Pimtorpa fm plagade sin hustru och att
hon stod i förbund med satan.

Pimtorpa fm bodde på en kungegård nere i Skåne.
Hon var så le mak min hustru och plagade
honom som satan plagade Job. Till sist
dog hustrun men hon fick inte ens vara i fred
i graven. Pimtorpa fm rovade på satan, som
hon stod i förbund med och sach till honom:
"Du och min hustru som en hustru te skall
dra fram den största eken här finns på
gården och ligga den här framför hustrut. Vi
skall dra den med tappen före" Satans
och de båtge hustruna droga upp eken men
när de skulle ha in den på gården fast-
nach den i grindhålet. Pimtorpa fm stod
påss

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Pimtorpa fm

46

forts.
Pinnbyra pru
47

ni klappan och varek iitt'rin kart: "Knäts
du dig" De fick emelukid in ehem och
lade den på gärdssplanen.

Pinnbyra pru dog mark därper
och då kom satan själv och hämtade
henne. Innan de för klädde han henne, matte blytor
på henne och kammade henne till blocken rann.
Pinnbyra pru best sätan att ja ta sin hammar-
piga med sig och det fick han. Så öppnade sätan
en lücka i golvet och si för de ned, och det
steg upp rum varvel efter dem.

Pigan kom emelukid tillbaka efter
en tid, ty henne hach sätan ingen
sätt att behålla.